Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26261
Copyright: Admont, Benediktinerstift

duobus his conp̄hendit. uerbū dī scilicet audire & fa-
cere. Unde dns supra parabola seminis exponēs ait adeos.
qui auditu tantū uerbū suscepert. terrā ēē rēpbam bo-
nam ꝗ eos q̄ corde bono & optimo uerbū qd audiunt
retinent & fructū afferunt in patientia. q̄ mater dni
ihu uocantur. & qd cotidie illud vt suo exemplo vt dicto
quasi pariant in mente proximor. frs quoq; st ei. cū ipsi
faciunt uoluntatē patris ei qui in celis est.

Sc̄dm Luca

Dixit dns ihc discplis. Homo quida nobilis
abiit in regionē longinquā. accipere s̄ regnū ꝗ reuerti.

Sermo ex com Bede pri.

Hodie nobilis. ille ē cui cecus clamabat. fili
fili dauid miserere mei. & uenientī ero [illegible] quia
solimam concinebant osanna filio dauid. [illegible] ro ū r
benedictus q̄ uenit in nomine dni rex isrl. longinqua
regio eccla est ex gentib. de qua eide hominī nobili
qui loquit. ego aut constituo sū rex abeo dicit apatre
postula a me & dabo t gentes hereditatē tuā & possessio-
nem tuā terminos tre. Que uidelicet hereditas ac posses-
sio bifaria ratione regio longinqua uocat. vt q̄a afinib
terre clamat ad dnm. vt q̄a longe ē a peccatorib salus.
& cū ds ubiq; sit p̄sens. longe tn abeo sensu q̄ idola co-
lunt ds uerus abest. h q̄ erant longe facti st ppe in sangu-
ine xpi. Vocatis aut decē seruis suis. dedit eis decē mnas.